

Det er ærgerligt, at vi fortsat ser partier, som er klar til at gå på kompromis med både demokrati og vores frihedsrettigheder. Vi befinder os jo midt i en global værdikamp. Nogle mener så, at vi ikke har råd til at være med; vi Konservative mener, at vi ikke har råd til at stå udenfor. Hvilke konsekvenser vil det ikke få, hvis vi passivt læner os tilbage og lader religiøse fundamentalister og ekstremister sætte kursen for den vestlige verden? Det er jo, hvad De Radikale og Enhedslisten reelt lægger op til. Al-Qaeda placerer en bombe ved den danske ambassade i Pakistan, hvorefter de to partier i panik mener, at vi på den baggrund skal ændre vores udenrigspolitik.

Kl. 15:14

Den konservative holdning er helt klar: Alle, der *kan* bidrage til en fri og fredelig verden, *skal* bidrage. Derfor skal der heller ikke rokkes ved den aktive og kloge udenrigspolitik, Danmark fører. Prisen for at være med er høj, men det vil sætte os i evig gæld, hvis vi ikke er med.

Når vi har soldater i Afghanistan, er det ikke for sjov. Det er ikke, fordi vi gerne vil tækkes USA og Bush. Nej, det drejer sig om noget helt andet: Vi vil ikke acceptere, at Afghanistan igen ender som den terroristrede, det var engang. Derfor har vi soldater i forreste række i Afghanistan, der hver dag påtager sig en kæmpe risiko i kampen mod Taleban og Al-Qaeda. Derfor påkalder vi os vrede fra de kræfter, som ønsker vores samfundssystem derhen, hvor peberet gror. Men vi skal ikke ryste på hånden. Vores soldater arbejder dybt professionelt, og det kan vi ikke takke dem nok for. Som politiker er jeg dybt taknemlig over, at de påtager sig den svære og udfordrende opgave, det er at kæmpe i Afghanistans bjerge. De kæmper mod de yderliggående islamister, som uden blusel truer os og bekæmper vestlige demokratier.

Vores udsendte oplever og gennemlever meget traumatiske hændelser. Vi har derfor en forpligtelse til at sørge for et ordentligt beredskab, når de kommer hjem igen. De skal ikke bare overlades til sig selv. Vi må derfor lytte til de signaler, der for nylig er kommet fra hjemvendte soldater, der har savnet en form for efterværn. Vi må tage den kritik alvorligt. Man skal ikke lades i stikken, efter at man har været udsendt til verdens brændpunkter og har udsat sig selv for stor fare.

Fra dansk side har vi en forpligtelse til at sikre, at Danmark også for kommende generationer vil være et frit og godt land at leve i. Vi skal

også sagt være aktive på den internationale arena.

Det gælder også i det europæiske samarbejde. Danmark har alle muligheder for at få indflydelse, også større indflydelse end vores størrelse berettiger til, og det skal vi tage som en positiv udfordring. Derfor skal vi også af med vores fire EU-forbehold. Vi støtter helhjertet, at vi inden for en overskuelig tid får en folkeafstemning, så befolkningen får mulighed for at tage stilling til forbeholdene.

Det var en helt rigtig beslutning, at vi i Folketinget vedtog Lissabontraktaten, så samarbejdet i EU kan fungere mere smidigt med brug af flertalsafgørelser inden for visse områder. Hvis EU skal udvikle sig med 27 medlemslande, er der behov for en enkel og smidig beslutningsproces. Vi ser Lissabontraktaten som en tiltrængt modernisering af EU-samarbejdet. Europa får en stærkere udenrigspolitisk rolle og får dermed bedre mulighed for at præge den globale dagsorden. Det synes vi er godt.

EU skal bidrage til fred og sikkerhed – det er hovedmålet med EU. Vi sikrer fred og sikkerhed via bæredygtig udvikling af jorden, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettigheder.

Derfor er det også naturligt, at vi tager hul på en diskussion om værdien af vores forbehold. Forbeholdene skulle jo gerne være en fordel for Danmark og ikke en uhensigtsmæssig blokering, som blot bidrager til at mindske vores indflydelse og sætte os uden for døren.

Fra konservativ side ligger det os derfor meget på sinde først at få afskaffet de forbehold, der betyder, at vi ikke kan være helt og fuldt med i EU-samarbejdet, nemlig forsvarsforbeholdet og forbeholdet angående de retlige og indre anliggender. For os handler det om indre og ydre sikkerhed. Begge dele er vigtige for vores tryghed og stabilitet. Det er vores ønske, at vi hurtigst muligt kan få en folkeafstemning, hvor vi vil opfordre danskerne til at ophæve vores forbehold på de to områder.

En af de politiske aftaler, der har glædet os mest i det forløbne år, er den brede politiske aftale på klimaområdet. Med aftalen lægges kursen for de næste mange års indsats på energiområdet.

Der er ingen tvivl om, at vi står med en kæmpe udfordring på det energipolitiske område. På den ene side bliver vi nødt til at mindske CO₂-udslippet. Det er nødvendigt for, at vi kan begrænse den negative, menneskeskabte påvirk-